

До № 18/104 від 17 березня 2021 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Лихий Богдан Петрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність положенням статей 3, 23 та 43 Конституції України (конституційності) положення частини другої статті 9 Закону України „Про адвокатуру та адвокатську діяльність“ від 5 липня 2012 року № 5076–VI (далі – Закон № 5076), а також на відповідність положенням статей 3, 23, 43, 55 Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 9 цього Закону.

Автор клопотання стверджує, що положення частини другої статті 9 Закону № 5076 „належно не утверджує і не забезпечує ефективну і в розумні строки реалізацію права на отримання свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, яка б унеможлилювала зловживання та правові колізії і справедливе отримання свідоцтва (тобто дозвільного документу), а це унеможлилює, в свою чергу, належне забезпечення права на працю в адвокатурі та вільний розвиток своєї особистості в цьому напрямку“. Скаржник вважає, що „держава, прийнявши положення частини п'ятої статті 9 Закону № 5076 саме в такій редакції, унеможливила належний захист та реалізацію, у тому числі, мого права на зайняття адвокатською діяльністю, не створила належних умов для повного здійснення громадянами права на даний вид праці, і не гарантувала рівні можливості у виборі даної професії адвоката та доступі до цього роду трудової діяльності, створивши ефективний спосіб юридичного захисту цього права, у зв'язку з чим також унеможливується реалізація права, закріпленого в статті 23 Конституції України, тобто права на вільний розвиток своєї особистості, зокрема і у сфері адвокатської діяльності“. Також Лихий Б.П. зазначає, що частина п'ята статті 9 Закону № 5076 суперечить статті 55 Конституції України, оскільки обмежує можливість використання ефективного засобу юридичного захисту, гарантованого статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.